

Regeringskansliet
Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Remissvar - Vägverkets redovisning av uppdrag om lokaliseringsmärken och skyltar

Transportstyrelsen lämnar följande synpunkter och författningsförslag med anledning av Vägverkets redovisning av regeringsuppdraget om lokaliseringsmärken och skyltar.

Inledning

I vägmärkesförordningen (2007:90) finns bestämmelser om anvisningar för trafik och utmärkning på väg och i terräng genom bland annat vägmärken. De bestämmelser som finns i förordningen och de principer som ligger till grund för användningen av vägmärken och andra ordningar bygger på konventionen om vägmärken och signaler given i Wien 8 november 1968 (Wienkonventionen). Denna har Sverige anslutit sig till och förbundit sig att följa. Att konventionen fortfarande idag är högst aktuell och vars bestämmelser ska följas framgår dessutom av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/96/EG av den 19 november 2008 om förvaltning av vägars säkerhet. I artikel fem 4 och 5 föreskrivs att i fråga om uppsättande av vägmärken och trafiksignaler ska konventionens bestämmelser uppfyllas.

I vägmärkesförordningens portalparagraf (1 kap. 3 §) anges syftet med att sätta upp vägmärken och andra anordningar; de ska tillsammans med väg- och gatuutformningen och dess anpassning till väg- och gaturum ge trafikanten vägledning, styrning och information för en effektiv och säker trafik. För att vägleda trafikanter till olika mål och anvisa lämplig färdväg dit finns lokaliseringsmärken som anger väg till orter, platser, inrättningar, anläggningar, mål av stort turistiskt intresse och liknande.

I Wienkonventionens 2 kap. artikel fem 1 c anges att upplysningsmärken ska vägleda trafikanter under deras färd eller ge dem andra upplysningar som kan vara till nytta. Avgörande för om ett sådant märke ska sättas upp är att det behövs för att tillgodose trafikanternas mål av vägledning i vägtrafiksystemet eller om det i övrigt kan ge en nyttig upplysning. Något syfte att främja

näringslivsutveckling och liknande har inte upplysningsmärken även om det indirekt kan få den effekten.

Vägmärken sätts, i fråga om det allmänna vägnätet, upp i det vägområde som efter beslut med bemyndigande i väglagen (1971:948) tagits i anspråk för väganordningar som stadigvarande behövs för vägens drift, bestånd och brukande. Det är därför viktigt att det som regel inte sätts upp sådana anordningar i vägområdet som inte finns där för att tillgodose allmänna intressen kopplat till användningen av vägen. Detta kan innebära en motsättning till behovet för enskilda näringsidkare i närheten av vägar som vill upplysa om sin näringsverksamhet och locka till sig potentiella kunder bland dem som färdas på vägen då detta behov inte alltid motsvaras av det allmänna behovet av vägtrafikanter att få vägledning. Om lokaliseringsmärken sätts upp utan att det behövs för att vägleda trafikanter av trafiksäkerhets- eller trafikavvecklingsskäl, eller för att tillgodose något annat allmänt intresse, spelar lokaliseringsmärkena rollen av ett marknadsföringsinstrument, åtminstone delvis på det allmännas bekostnad.

För att tillgodose marknadsföringsändamål finns emellertid möjligheten för näringsidkaren att ansöka om tillstånd för att få sätta upp skyltar med reklam för verksamheten utanför vägområdet med stöd av 46 § väglagen och 6 § lagen (1998:814) med särskilda bestämmelser om gatuhållning och skyltning med reklam eller i vissa fall enligt 8 kap. 5 § första stycket plan- och bygglagen (1987:10). Dessa lagstiftningar är bättre lämpade för prövning av reklamskyltar och andra fasta reklamordningar än vägmärkesförordningens bestämmelser då de har regler för en direkt bedömning av dessa anordningar.

Enligt Transportstyrelsens uppfattning är en mer generös tillståndsgivning enligt ovan nämnda lagstiftningar att föredra istället för att använda vägmärken för marknadsföringsändamål och torde på ett bättre sätt kunna främja näringsliv och turism.

Allmänna synpunkter på Vägverkets redovisning

Ansökan om vägvisning

I avsnitt 6.1 skriver Vägverket även om ansökningsärenden som avser vägvisning. Begreppet "ansökan" kan leda tankarna till att det handlar om någon form av tillstånd (vilket det är ifråga om reklamskyltar enligt väglagen och lagen med särskilda bestämmelser om gatuhållning och skyltning) eller förmån till den som söker och att det sedan är denne som förfogar över de vägmärken som sätts upp. Några bestämmelser om ansökan om vägvisning finns inte i vägmärkesförordningen. Det är däremot möjligt att begära att lokaliseringsmärken för vägvisning sätts upp. Att det är en fråga om begäran

framgår av 8 kap. 5 § vägmärkesförordningen och vem som begäran ska ställas till av 1 kap. 6 § samma förordning. Mot denna bakgrund och med hänsyn till det som ovan har redogjorts för, är det alltid trafikantens behov av vägledning i vägtransportsystemet som ska vara avgörande för om ett visst lokaliseringsmärke ska sättas upp och på vilka ställen det ska sättas upp. Transportstyrelsen anser att det är felaktigt att ha som utgångspunkt i handläggningen att ”ansökan om vägvisning ska beviljas”. Transportstyrelsen menar att syftet med lokaliseringsmärken är det som framgår av portalparagrafen i vägmärkesförordningen och av Wienkonventionen. Det finns därför skäl att tillämpningen anpassas efter de trafikförhållanden och den trafikmängd som finns på platsen, särskilt när det gäller serviceinrättningar som tillhandahåller mat, logi, drivmedel och brådiskande reparationer i enlighet med artikel 21 i Wienkonventionen.

Nationella riktlinjer

Transportstyrelsen ser positivt på om Vägverket eller vägghållningsmyndigheterna avser att ta fram en handbok med råd och riktlinjer för handläggningen av ärenden om lokaliseringsmärken för vägvisningen som kompletterar bestämmelserna i vägmärkesförordningen och de föreskrifter som meddelats med stöd av den förordningen. Transportstyrelsen vill i sammanhanget dock påpeka att om dessa råd och riktlinjer får karaktären av allmänna råd till vägmärkesförordningen och de föreskrifter som meddelats med stöd av denna är detta en fråga för Transportstyrelsen som central förvaltningsmyndighet inom området.

Förenklad vägvisning

Vägverkets förslag i avsnitt 6.2 om förenklad vägvisning ger intrycket av att en vägghållningsmyndighet får medge tillstånd till enskilda att själva sätta upp och ta ner lokaliseringsmärken som inte är reflekterande men som i övrigt överensstämmer med kraven på vägmärken, och att detta inte var möjligt enligt den gamla vägmärkesförordningen (1978:1001). I 8 kap. 4 § i den nya vägmärkesförordningen (2007:90) anges att anordningar enligt denna förordning inte får sättas upp, underhållas eller tas bort av någon annan än den som enligt 1 kap. 6 § ansvarar för åtgärden eller av den som han eller hon anlitar. Mot bakgrund av att förvaltningsuppgifter som innebär myndighetsutövning endast får överlåtas till enskilda med stöd av lag och något sådant lagstöd inte finns i lagen (1975:88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer innebär bestämmelsen i 8 kap. 4 § endast att vägghållningsmyndigheten kan anlita enskilda för att verkställa myndighetens beslut att sätta upp, underhålla eller ta bort lokaliseringsmärken. Ett sådant beslut får inte ge utrymme åt den enskilde att fritt bestämma var ett märke ska sättas upp och när märket ska sättas upp eller tas ned. Den nya vägmärkesförordningen innebär ingen förändring av rättsläget i detta avseende.

Förslaget till ökad utmärkning av märke F10, platsmärke

Ortsnamnsmärken sätts upp för att märka ut orter eller andra platser av betydelse för orienteringen (jämför artikel 18 1 Wienkonventionen), till exempel vattendrag, orter eller administrativa gränser som riksgräns, länsgräns eller kommungräns. Utmärkning av landskapsgränser, sockengränser och gamla historiska bynamn är enligt Transportstyrelsens uppfattning i allmänhet inte av betydelse för orienteringen och ska därför inte märkas ut med märket. Dessutom gäller att i fråga om utmärkning av orter ska god ortnamnsred iakttagas. Det förefaller istället vara lämpligare att gamla historiska bynamn, sockengränser, landskapsgränser och liknande märks ut med reklamskyltar.

Synpunkter på förslaget till ändring i vägmärkesförordningen (2007:90)

Konsekvensutredningen

Transportstyrelsen anser att den konsekvensutredning som Vägverket kompletterat sin redovisning med borde ha innehållit ytterligare analyser i fråga om vad förslagen innebär med avseende på kostnadsmässiga konsekvenser (till exempel om staten får ökade kostnader för handläggning av skrivelser med begäran om uppsättande av lokaliseringsmärken för vägvisning), konsekvenser för miljö och trafiksäkerhet av en utökad användning av lokaliseringsmärken samt när det gäller de alternativ som finns till författningsändringar (till exempel att upplysningar ges genom reklamanordningar med stöd av väglagen och lagen med särskilda bestämmelser om gatuhållning och skyltning).

2 kap. 13 § lokaliseringsmärken för vägvisning

Transportstyrelsen motsätter sig inte Vägverkets förslag att Transportstyrelsens bemyndigande att föreskriva om en särskild vägvisningsplan för turistiskt intressanta mål i 2 kap. 13 § tas bort, men avstyrker förslaget om att Vägverket ska ges bemyndigande att upprätta en vägvisningsplan över turistiskt intressanta mål.

Transportstyrelsen föreslår istället att bestämmelserna om särskild vägvisningsplan för turistiskt intressant mål i 1 kap. 2, 2 kap. 13 och 25 §§ tas bort vilket innebär att samma ordning för beslut och överklagande ska gälla för uppsättande av lokaliseringsmärken för turistiskt intressanta mål m.m. som för andra vägvisningsmål.

Transportstyrelsen föreskriver enligt 2 kap. 13 § om en särskild vägvisningsplan för turistiskt intressanta mål m.m. Enligt 2 kap. 25 § används lokaliseringsmärken för turistiskt intressanta mål för att ge upplysning om vägar

eller platser av stort turistiskt intresse och som upptagits i den särskilda vägvisningsplanen.

Av Vägverkets redovisning och vad Transportstyrelsen i övrigt har erfarit finns starka önskemål om att processen när det gäller vägvisning till turistiskt intressant mål ska förenklas. Transportstyrelsen anser dock inte att det är lämpligt att föra över myndighetsuppgiften att upprätta eller föreskriva vägvisningsplan om turistiskt intressant mål till Vägverket, särskilt med tanke på att det finns andra väghållare än de statliga väghållningsmyndigheterna. Transportstyrelsen föreslår istället att bestämmelserna i vägmärkesförordningen om särskild vägvisningsplan för turistiskt intressanta mål tas bort vilket får till följd att samma ordning för beslut och överklagande gäller för uppsättande av lokaliseringmärken för turistiskt intressanta mål m.m. som för andra vägvisningsmål. Tiden mellan begäran inkommer till myndigheten och uppsättning av att lokaliseringmärken till mål som bedöms vara av stort turistiskt intresse kommer då att förkortas högst väsentligt.

2 kap. 17 §, vägmärken och tilläggstavlor

Transportstyrelsen avstyrker förslaget till ändring i 2 kap. 17 §. Transportstyrelsen föreslår istället ett tillägg i 2 kap. 25 § så att namn på ett turistiskt intressant mål kan anges. Transportstyrelsen föreslår samtidigt följdändringar i 2 kap. 21 andra stycket och 23 § andra stycket så att namn på inrättningen respektive anläggningen kan anges.

Den föreslagna ändringen tydliggör att namn även kan anges till turistiskt intressanta mål. Transportstyrelsen anser att det med hänsyn till systematiken i vägmärkesförordningen är lämpligare att detta sker genom ändring i 2 kap. 25 § än i 2 kap. 17 § som Vägverket föreslår. Transportstyrelsen föreslår samtidigt en språklig justering som innebär att andra stycket i 2 kap. 21 och 23 §§ ändras så att namn på inrättningen respektive anläggningen kan anges istället för att namn kan vara infogat i märket.

Vägmärke F11, vägnamn

Transportstyrelsen tillstyrker i huvudsak Vägverkets förslag, men föreslår istället för att ändra i de närmare föreskrifterna till märke F11, *vägnamn*, att de närmare föreskrifterna till märke F13, *avståndstavla*, ändras så att även vägnamn kan infogas i märket.

Transportstyrelsen föreslår också att de närmare föreskrifterna till märke F11, *vägnamn*, kompletteras med texten ”avvikelse från färg får inte ske”.

Sverige har idag ett system med identifiering av allmänna vägar genom deras nummer (jämför artikel 17 Wienkonventionen). De 500 viktigaste vägarna med nummer under 500 märks ut med lokaliseringsmärken som anger deras nummer. Sedan några år finns även möjligheten att identifiera och märka ut trafikplatser med nummer. Märket F11, *vägnamn*, faller således utanför systemet för identifiering av vägar. Någon större betydelse för orienteringen är det därför inte att med vägmärken märka ut vägars namn, särskilt sådana med namn som är nykonstruerade.

Transportstyrelsen anser mot denna bakgrund att det bör vara en restriktiv tillämpning när det gäller uppsättande av märket F11, *vägnamn*, för vägar som inte redan idag är utmärkta. Det torde i övrigt kunna vara möjligt och lämpligt att istället tillgodose näringslivs- och turistiska intressen att marknadsföra vägar med reklamskyltar.

Enligt de närmare föreskrifterna till F13, *avståndstavla*, kan vägnummERMärke vara infogat i märket. Transportstyrelsen anser att det, om det bedöms vara av betydelse för orienteringen, ska vara möjligt att även vägnamn, kan infogas i märket. Transportstyrelsen avstyrker därför Vägverkets förslag och föreslår att de närmare föreskrifterna till märket för avståndstavla ändras istället.

Lokaliseringsmärken för vägvisning ska enligt 2 kap. 14 § ha olika färgsättning beroende på var märket är uppsatt eller vad vägvisningsmålet är om inte annat anges i 17 §. För andra märken än F11, *vägnamn*, får avvikelser från färg inte ske. Transportstyrelsen anser att märket för vägnamn inte bör ha annan färg än den som framgår av vägmärkesförordningen. Transportstyrelsen föreslår därför att de närmare föreskrifterna till märket ändras så att avvikelser från färg inte får ske.

Förslag till ändring i 2 kap. 22 §

Transportstyrelsen tillstyrker att det införs ett lokaliseringsmärke enligt förslaget (*G10, handelsområde*) som vägvisar till handelsområden.

Förslag till ändring i 2 kap. 24 §

Transportstyrelsen motsätter sig inte att det införs ett lokaliseringsmärke enligt förslaget (*H25, gårdsbutik*) som vägvisar till gårdsbutiker. Transportstyrelsen motsätter sig inte heller att det införs ett lokaliseringsmärke enligt förslaget (*H25, hantverk*) som vägvisar till anläggningar där hantverksprodukter tillverkas och försäljs.

Transportstyrelsen anser att det mer sällan finns behov av att vägvisa till gårdsbutik och hantverk än till handelsområde men motsätter sig inte att märken

som vägvisar till dessa anläggningar införs. Det kan med den föreslagna lydelsen av de närmare föreskrifterna till märkena vara svårt att skilja på när det är aktuellt att sätta upp det ena eller det andra av märkena. Det enda som framgår av Vägverkets förslag är att de produkter som avses för märket H25, *gårdsbutik*, är att de produceras eller odlas. Enligt Transportstyrelsens uppfattning torde det i regel vara egenproducerade livsmedelsprodukter som säljs i gårdsbutiker. Det bör därför övervägas om de närmare föreskrifterna till detta märke bör vara tydligare så att det framgår att det avser livsmedel producerade på platsen.

Förslag till ändring i 2 kap. 26 §

Transportstyrelsen tillstyrker i huvudsak Vägverkets förslag, men föreslår istället för att ändra de närmare föreskrifterna till märket I2, *turistområde*, så att märket kan vara infogat i ett lokaliseringsmärke för vägvisning, att de närmare föreskrifterna ändras så att symbolen för turistområdet kan infogas i ett lokaliseringsmärke.

I problembeskrivningen till Vägverkets förslag diskuteras både frågan om att infoga symbol för turistområde och märket I2, *turistområde*, i lokaliseringsmärken för vägvisning. Det är därför svårt att veta vad som varit Vägverkets avsikt med sitt förslag. Att skala ned märket i sin helhet så att det kan storleksanpassas för andra lokaliseringsmärken medför att märket blir oläsbart för trafikanten. Att endast skala ned symbolen innebär att läsbarheten kan bibehållas för trafikanten. Transportstyrelsen anser med hänvisning till de skäl som Vägverket har anfört att det är lämpligt att de närmare föreskrifterna till märket ändras så att symbolen för turistområde kan infogas i ett lokaliseringsmärke.

Transportstyrelsen avstyrker Vägverkets förslag om att Vägverket ska ges bemyndigande att besluta om vilka symboler som får användas i märke I2, *turistområde*, och märke I3, *landmärke*.

Transportstyrelsen anser att styrelsen även fortsättningsvis i likhet med andra vägmärken för vilka Transportstyrelsen getts detta bemyndigande ska få meddela föreskrifter om vilka symboler som får användas i märke I2, *turistområde*, och märke I3, *landmärke*.

Förslag till ändring i 8 kap. 5 §

Transportstyrelsen väljer att inte ta ställning till förslaget och föreslår att Transportstyrelsen ges i uppdrag att utreda frågan om vem som ska stå för kostnaderna vid uppsättning av lokaliseringsmärken.

Den nuvarande skrivningen i vägmärksförordningen är endast två år gammal och infördes efter önskemål bland annat från Vägverket. Så som författningen då var formulerad innebar det tolkningsvårigheter beträffande vem som skulle stå för kostnaderna vid uppsättning av lokaliseringmärken; den enskilde som begärt att ett märke ska sättas upp eller väghållningsmyndigheten. Enligt Transportstyrelsens mening innebär förslaget i princip en återgång till vad som gällde tidigare. Denna fråga är emellertid komplex och behöver utredas ytterligare. Styrelsen tar därför inte ställning till Vägverkets förslag utan föreslår istället att regeringen ger Transportstyrelsen ett särskilt uppdrag att utreda frågan om vem som ska stå för kostnaderna vid uppsättning av lokaliseringmärken.

Förslag till ändringar 8 kap. 5, 6 och 10 §§ Vägverkets föreskrifter (VVFS 2007:305) om vägmärken och andra anordningar

Transportstyrelsen har noterat att Vägverket har inkommit med förslag till ändringar i Vägverkets föreskrifter (VVFS 2007:305) om vägmärken och andra anordningar. Transportstyrelsen kan inte idag ta ställning till om det finns skäl att ändra föreskrifterna med anledning av förslagen. Transportstyrelsen vill dock framhålla att bestämmelserna i allmänhet är så formulerade att undantag får göras från huvudregeln när särskilda skäl finns för det, till exempel när det gäller att ange en anläggnings namn på lokaliseringmärken när det behövs av trafikstyrningsskäl.

Ärendets beredning

I detta ärende har generaldirektör Staffan Widlert beslutat. I den slutliga handläggningen deltog utredaren Chester Bernsten, verksjuristen Jonas Malmstig och utredaren Niclas Nilsson, den senare föredragande.

Staffan Widlert

Bilaga
Författningsförslag

Författningsförslag

Förslag till ändring i vägmärkesförordningen (2007:90)

1 kap. 2 §

Nuvarande lydelse		Föreslagen lydelse	
<p>2 § I denna förordning används följande beteckningar med den betydelse som anges nedan. Andra beteckningar som används i förordningen har samma betydelse som i yrkestrafiklagen (1998:490), lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner och förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner.</p>		<p>2 § I denna förordning används följande beteckningar med den betydelse som anges nedan. Andra beteckningar som används i förordningen har samma betydelse som i yrkestrafiklagen (1998:490), lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner och förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner.</p>	
Beteckning	Betydelse	Beteckning	Betydelse
Symbol	Bild som används i stället för en text.	Symbol	Bild som används i stället för en text.
Vägmärkesbild	Den information som lämnas på ett vägmärke genom text och symboler. I vägmärkesbilden ingår bårder och motsvarande.	Vägmärkesbild	Den information som lämnas på ett vägmärke genom text och symboler. I vägmärkesbilden ingår bårder och motsvarande.
Vägvisningsplan	<p>1. En förteckning över geografiska mål som <i>skall</i> anges med lokaliseringmärken för vägvisning längs de allmänna vägarna.</p> <p>2. En förteckning över mål av turistiskt intresse som får anges med lokaliseringmärken för vägvisning eller med lokaliseringmärken för turistiskt intressanta mål.</p>	Vägvisningsplan	En förteckning över geografiska mål som <i>ska</i> anges med lokaliseringmärken för vägvisning längs de allmänna vägarna.

2 kap. 13 § Lokaliseringsmärken för vägvisning

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
<p>13 § Geografisk vägvisning för riksvägar och länsvägar i nummergruppen 100-499 <i>skall</i> ske enligt en vägvisningsplan som föreskrivs av Transportstyrelsen.</p> <p><i>Transportstyrelsen föreskriver även en särskild vägvisningsplan för turistiskt intressanta mål m.m.</i></p> <p>För numrerade trafikplatser upprättar Transportstyrelsen en förteckning över trafikplatsnummer.</p> <p>För övriga allmänna vägar upprättas vägvisningsplanen av den statliga väghållningsmyndigheten.</p> <p>Innan vägvisningsplanen föreskrivs eller upprättas <i>skall</i> berörda väghållare och de som särskilt berörs av planen få tillfälle att yttra sig.</p>	<p>13 § Geografisk vägvisning för riksvägar och länsvägar i nummergruppen 100-499 <i>ska</i> ske enligt en vägvisningsplan som föreskrivs av Transportstyrelsen.</p> <p>För numrerade trafikplatser upprättar Transportstyrelsen en förteckning över trafikplatsnummer.</p> <p>För övriga allmänna vägar upprättas vägvisningsplanen av den statliga väghållningsmyndigheten.</p> <p>Innan vägvisningsplanen föreskrivs eller upprättas <i>ska</i> berörda väghållare och de som särskilt berörs av planen få tillfälle att yttra sig.</p>

2 kap. 17 §, vägmärke F11 vägnamn

Nuvarande lydelse		Föreslagen lydelse	
Märke	Närmare föreskrifter	Märke	Närmare föreskrifter
F11 Vägnamn	Märket anger namn på en viss väg eller led.	F11 Vägnamn	Märket anger namn på en viss väg eller led. <i>Avvikelse från färg får inte ske</i>

2 kap. 17 §, vägmärke F13 avståndstavla

Nuvarande lydelse		Föreslagen lydelse	
Märke	Närmare föreskrifter	Märke	Närmare föreskrifter
F13 Avståndstavla	Avstånd ges i hela kilometer. Vägnummermärke kan vara infogat i märket.	F13 Avståndstavla	Avstånd ges i hela kilometer. Vägnummer eller vägnamn kan vara infogade i märket.

2 kap. 21 § Lokaliseringsmärken för upplysning om allmänna inrättningar m.m.

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
<p>21 § Lokaliseringsmärken för upplysning om allmänna inrättningar m.m. kan vara infogade i ett lokaliseringsmärke för vägvisning.</p> <p>Namn på en inrättning kan <i>vara infogat i märket.</i></p>	<p>21 § Lokaliseringsmärken för upplysning om allmänna inrättningar m.m. kan vara infogade i ett lokaliseringsmärke för vägvisning.</p> <p>Namn på en inrättning kan <i>anges.</i></p>

2 kap. 23 § Lokaliseringsmärken för upplysning om serviceanläggningar m.m.

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
<p>23 § Lokaliseringsmärken för upplysning om serviceanläggningar m.m. kan vara infogade i ett lokaliseringsmärke för vägvisning.</p> <p>Namn på en anläggning kan <i>vara infogat i märket.</i></p>	<p>23 § Lokaliseringsmärken för upplysning om serviceanläggningar m.m. kan vara infogade i ett lokaliseringsmärke för vägvisning.</p> <p>Namn på en anläggning kan <i>anges.</i></p>

2 kap. 25 Lokaliseringsmärken för turistiskt intressanta mål m.m.

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
<p>25 § Lokaliseringsmärken för turistiskt intressanta mål m.m. används för att ge upplysning om vägar eller platser av stort turistiskt intresse <i>som upptagits i en vägvisningsplan för turistiskt intressanta mål som avses i 13 §.</i></p>	<p>25 § Lokaliseringsmärken för turistiskt intressanta mål m.m. används för att ge upplysning om vägar eller platser av stort turistiskt intresse.</p> <p><i>Namn på ett turistiskt intressant mål kan anges.</i></p>

2 kap. 26 §

Nuvarande lydelse		Föreslagen lydelse	
<p>26 § Lokaliseringsmärken för turistiskt intressanta mål m.m. är följande.</p>		<p>26 § Lokaliseringsmärken för turistiskt intressanta mål m.m. är följande.</p>	
Märke	Närmare föreskrifter	Märke	Närmare föreskrifter
I2 Turistområde	<p>Symbolen på märket är <i>anpassat</i> till temat för turistområdet.</p> <p>Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om vilka symboler som får användas.</p>	I2 Turistområde	<p>Symbolen på märket är <i>anpassad</i> till temat för turistområdet.</p> <p>Symbolen kan vara infogad i ett lokaliseringsmärke för vägvisning.</p> <p>Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om vilka symboler som får användas.</p>